

Sygn. akt VII K 316/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 listopada 2017 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. VII Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Cisak-Nieckarz

Protokolant: sekr.sądowy Dawid Lesiakowski

przy udziale Prokuratora: xxx

po rozpoznaniu w dniu 17 listopada 2017 roku,

sprawy **D. P.** s. E. i Z. z domu S., ur. (...) w P.

oskarżonego o to, że:

W dniu 22 maja 2017r. około godz. 14:30 na parkingu stacji (...) w S. ul. (...), kierując samochodem osobowym marki C. (...) o nr rej. (...) nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym przez to, że podczas manewru cofania nie zachował szczególnej ostrożności w wyniku czego potracił pieszego J. K., czym nieumyślnie spowodował obrażenia ciała u pieszego J. K. w postaci wieloodłamowe złamanie końca dalszego kości promieniowej prawej z przemieszczeniem odłamów, które spowodowały naruszenie czynności narządów jego ciała trwające dłużej niż 7 dni w rozumieniu przepisów Kodeksu karnego

tj. o czyn z art. 177 § 1 kk

- na podstawie art. 66 § 1 i 2 kk i art. 67 § 1 kk postępowanie karne wobec oskarżonego **D. P.** warunkowo umarza na okres próby 1 (jednego) roku;
- na podstawie art. 67 § 3 kk zasądza od oskarżonego D. P. na rzecz pokrzywdzonego J. K. kwotę 2.000 (dwa tysiące) złotych tytułem częściowego zadośćuczynienia;
- zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 147,84 zł (sto czterdzieści siedem złotych osiemdziesiąt cztery grosze) tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem opłaty.

Sygn. akt VII K 316/17

UZASADNIENIE

(ograniczenie uzasadnienia na zasadzie art. 423 § 1a kpk)

D. P. stoi przed zarzutem popełnienia czynu polegającego na tym, że: w dniu 22 maja 2017r. około godz. 14:30 na parkingu stacji(...) w S. ul. (...), kierując samochodem osobowym marki C. (...) o nr rej. (...) nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym przez to, że podczas manewru cofania nie zachował szczególnej ostrożności w wyniku czego potracił pieszego J. K., czym nieumyślnie spowodował obrażenia ciała u pieszego J. K. w postaci wieloodłamowe złamanie końca dalszego kości promieniowej prawej z przemieszczeniem odłamów, które spowodowały naruszenie czynności narządów jego ciała trwające dłużej niż 7 dni w rozumieniu przepisów Kodeksu karnego, **tj. czynu z art. 177 § 1 kk.**

Zgromadzony materiał dowodowy daje podstawy do oceny, iż oskarżony dopuścił się popełnienia tego czynu.

W sprawie nie zachodzą żadne okoliczności wyłączające bezprawność czynu oskarżonego, albo jego winę. W momencie podejmowania zarzucanego oskarżonemu działania przestępnego był on osobą dojrzałą i w pełni poczytalną. Oskarżony jest zdolny do rozpoznania bezprawności swojego czynu, znajduje się w sytuacji, która nie wyklucza możliwości dania posłuchu normie prawnej. Znajdował się on w normalnej sytuacji motywacyjnej, zatem można było od niego wymagać zachowań zgodnych z prawem a nie zachowań realizujących znamiona przestępstw.

Warunkowe umorzenie postępowania karnego jest środkiem probacyjnym, który Sąd może zastosować wobec sprawcy przestępstwa zagrożonego karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 5 lat w sytuacji, gdy wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy nie karanego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie on przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa.

Przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu Sąd wziął pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rodzaj zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym naruszenia których dopuścił się oskarżony, oraz fakt iż w tym zakresie oskarżonemu należy przypisać nieumyślność.

Rozważając kwestię warunkowego umorzenia postępowania karnego w stosunku do oskarżonego nie sposób nie przeanalizować jego dotychczasowego sposobu życia, uprzedniej niekaralności oraz zaprezentowanej w toku postępowania postawy, tj. oskarżony od początku przyznaje się do popełnienia zarzucanego mu czynu, wyraża skruchę.

W realiach tej sprawy uzasadnione jest przypuszczenie, że oskarżony pomimo warunkowego umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa. Wskazuje na to postawa oskarżonego. Zauważyć przy tym należy, że czyn zarzucany oskarżonemu, na tle jego dotychczasowej drogi życiowej ma charakter incydentalny i wyjątkowy. Dotychczasowy, ustabilizowany styl życia oskarżonego, pozwala na ocenę, że oskarżony akceptuje utrwalony porządek prawny i zasadniczo go przestrzega, poza incydemem jaki miał miejsce w dniu 22.05.2017r.. Mając powyższe na uwadze, Sąd sformułował wobec oskarżonego pozytywną prognozę kryminologiczną, oznaczając okres próby na okres jednego roku. Okres ten w sposób dostateczny pozwoli na weryfikację postawionej wobec oskarżonego pozytywnej prognozy kryminologicznej.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd warunkowo umorzył postępowanie karne w stosunku do oskarżonego D. P., uznając, że mimo warunkowego umorzenia postępowania karnego, będzie on przestrzegał porządku prawnego, a w szczególności nie popełni przestępstwa.

Pokrzywdzony, działając przez pełnomocnika, zawnioskował o zasądzenie od oskarżonego zadośćuczynienia. Sąd rozstrzygnął o częściowym zadośćuczynieniu, kierując się oświadczeniem pokrzywdzonego o dolegliwościach bólowych, obrzędu dłoni. Sąd nie określił terminu do zapłaty świadczenia, albowiem nie ma ku tego podstaw. W ocenie Sądu, zadośćuczynienie za krzywdę o jakim mowa w art. 67 § 3 kk wykazuje podobieństwa do świadczenia pieniężnego wskazanego w tym samym przepisie, analogicznie jak świadczenie pieniężne jest środkiem kompensacyjnym. Analogicznie jak świadczenie pieniężne ma zdaniem sądu - charakter środka probacyjnego (zgodnie z tytułem rozdziału VIII Kodeksu karnego). Nie może być ujmowany jako obowiązek probacyjny (osobny rodzaj rozstrzygnięć możliwych przy warunkowym umorzeniu postępowania), bo do takich zostały wprost wskazane w § 3 art. 67 kk, poprzez odwołanie się do art. 72 § 1 kk, a tylko w odniesieniu do takich obowiązków przepisy Kodeksu karnego stawiają wymóg określenia czasu i sposobu ich wykonania. Potwierdza to również treść przepisu art. 68 § 2 k.k., który przewiduje możliwość podjęcia warunkowo umorzonego postępowania w przypadku uchylania się od wykonania nałożonego obowiązku lub orzeczonego środka kompensacyjnego, środka karnego (wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 30.09.2008r., II AKa 282/08, LEX nr 477637, Prok.i Pr.-wkl. 2009/6/43, KZS 2009/6/79).

W oparciu o art. 626 § 1 kpk w zw. z art. 618 § 1 kpk, art. 616 § 2 kpk, art. 627 kpk Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa tytułem zwrotu wydatków związanych z udziałem w sprawie kwotę 147,84 zł obejmującą:

- opłatę przewidzianą za udzielenie informacji z rejestru skazanych w wysokości 30,00 zł,
- ryczał za doręczenia korespondencji w postępowaniu przygotowawczym oraz sądowym – łącznie 40,00 zł (§ 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym /Dz. U. Nr 108, poz. 1026 z późn. zm./),
- wynagrodzenie biegłego chirurga 77,84 zł..

Wysokość opłaty ustalono w oparciu o treść art. 7 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t.j. Dz.U.z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.).